



# זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב  
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א  
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת דברים - חזון  
ד' מנחם אב תשפ"ג

גליון תתקפ"ח

זמני כניסת ויציאת שבת קודש

ר"ת	הדה"נ	מוצ"ש	ר"ת
בני ברק	7:23	8:26	8:57
ירושלים	7:08	8:24	9:00
בארא פארק	8:04	9:21	9:33

## הלקבות והליכות

מהלכות תשעת הימים ותשעה באב

**א.** אסור לקנות בגדים חדשים בימים אלו ואפילו לצורך לבישתם לאחר תשעה באב (סי' תקנ"א ס"ו וס"ז ומ"ב סקמ"ט), ולצורך נישואין שמיד אחר ת"ב מותר (מ"ב שם סק"ד וסקמ"ו),

וכן אם הוא מקום הפסד כגון שיש מבצע וכדו' שלא ימצא לאחר ת"ב יש להתיר לקנות.

**ב.** אסור לתפור בגדים בימים אלו (שו"ע שם ס"ז), ואלו הצריכים לתפור לצורך נישואין שאחר תשעה באב יכולים לתפור (עי' מ"ב שם סק"ד סקמ"ו והגר"ש ואזנר זצוק"ל אמר עדיף שישיירו מעט ויגמרו התפירה לאחר ת"ב).

ותיקון בגדים ישנים יש להתיר ומכ"ש תפירת כפתור (עי' מ"ב שם סקמ"ו) היינו תפירת בגדים חדשים וע"ע בשו"ת אג"מ או"ח ח"ג סי' עט).

**ג.** המנהג שלא להתרחץ בימים אלו בלגופו אפי' בצונן או בפושרים (שו"ע שם סקמ"ז ובמ"א בשם התה"ד. ואמנם בישועות יעקב האריך להוכיח דבצונן אין איסור ע"ש), ופניו ידיו ורגליו מותר בצונן (מ"ב סקצ"ד).

**ד.** כתבו הפוסקים דבמקומות שמוזיעין ביותר וכן לאלו הסובלים מאוד מזיעה ראשי לרחוץ (שו"ת שבה"ל ח"ו סי' עז), דאין זה רחיצת תענוג אלא להסרת הלכלוך והזיעה, וע"ד שהתירו בכה"ג גם ביהול"פ, (עי' סי' תרי"ג ס"א ובפוסקים שם) ומ"מ לא רחוץ כל גופו בבת אחת שהוא יותר דרך תענוג אלא אבר אבר, (שבה"ל שם), ואף באופנים הנ"ל אין ראוי לרחוץ בפרהסיא במקוואות אלא בצניעא.

**ה.** אלו הסובלים בכל יום ראשים לטבול אף בתשעת הימים אף לתוספת טהרה.

(עי' בערוה"ש של"ה דטבילה אינה רחיצה אלא טבילת טהרה, ושו"ת שבט הלוי שם, מטעם דהוי לרפואה ולא לתענוג ע"ש, ולא גרע רפואת הנפש מרפואת הגוף).

**ו.** מי שהוא בגדר חולה אף אם אין בו סכנה אינו צריך להתענות בתשעה באב, דבמקום חולי לא גזרו רבנן (עי' שו"ע סי' תקנ"ד ס"ו ובפוסקים שם דא"צ לאמוד ולשער אם יבוא לידי סכנה), ומכל מקום חייב בשאר עניינים וחייבי היום (עי' שו"ת ח"ס או"ח ס"י).

**ז.** לאלו שהותר להם לאכול בתשעה באב מחמת חולי, יכולים לאכול כפי הצורך ואין צריכים לשער פחות מכשיעור כבינם הכיפורים, אמנם אלו שאינם מוגדרים כחולים, אלא האכילה היא למניעת חולי, יעשו שאלת חכם לענין כמות האכילה (עי' בה"ל שם ד"ה דבמקום, ושו"ת שבה"ל ח"ד וחי"י סי' פ').

## שיחת קודש מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

כי עמו אנכי בצרה ובכל צרתם לו צר

ושנוכה לראות בנחמת ישראל וישועת ישראל בשלימות במהרה, והיה מעשה שפ"א הזכירו א' מה שא"ל למרן זיע"א ב"תשעה באב, אז נענה מרן הרמ"מ לעומתו וכי בת"ב יודע אני מה נעשה עמי, בת"ב הריני נישט ביי זיך וממילא איני זוכר כלל מה היה אז וממה שאתה מדבר שכוה מאמר יש ממנו. ומוזה נראה

כמה היה צערן של שכניה הק' וישראל קדושים נוגע עמוק ללבבו הטהור עד שלא דע כלום מדברים אחרים ומהנעשה עמו ביום זה, אמנם עכ"ז בשמחה צריכים להיות תמיד שהנה החרבן איז נישט קיין עסק ולכן בניין טעג אין להראות השמחה כלפי חוץ ולא ברחובות, אבל בפנימיות אפי' בת"ב עצמו צריכים להיות בשמחה וטוב לבב מרוב כל על שזכינו להיות שומרי תורה ומצוות אפי' ביום זה ובמצב זה, וכמ"ש "החת"ס זי"ע עה"ת (פרשת ויחי) שהמצוה הראשונה לקיים שחלה תחילה על נער שנעשה עכשיו בר מצוה היא המצוה להיות בשמחה, וצ"ל שיטת החת"ס שם"ל ששמחת המצוות היא מצות עשה מדאורייתא היא מכות הכלל של מכלל לאו אתה שומע הן כי בתוכחה שלעכ"ס אויף אלע שלעכטע גויים גוטיס אויף אלע אידישע קינדער אי' תחת אשר לא עבדת את ה"א בשמחה וטוב לבב מרוב כל", ומכלל לאו אתה שומע הן שיש חיוב לשמוח ולעבוד את השי"ת בשמחה וטוב לבב מרוב כל ולכן מנה זאת החת"ס למצות השמחה כמ"ע מדאורייתא, ואמנם פוסקים אחרים חולקים וס"ל שאין זה מ"ע בפ"ע אלא שצריכים לשמוח עם שאר כל תרי"ג מצוות דאורייתא וז' מדרבנן, ולכן גם לפני הבר מצוה שאינו חייב ממש דאורייתא עליו לשמוח, א"כ לא נתחדש עכשיו מצוה זו ולכן אינם מחשיבים זה כמצוה ראשונה של הבר מצוה כי בלא"ה צריך לשמוח לפני' ואחריו על שזכינו להיות יהודים ונתן לנו השי"ת כ"כ הרבה מתנות טובות שרצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות שאפי' מלאכים ושרפים שעובדים את השי"ת כל מעל"ע לא זכו אליהם ואילו אנו מסובבים בתומ"צ כל המעת לעת בלי שום הפסקה, ואילו המלאכים לא זכו אפי' למצוה אחת וכבר איתא ממרן הבעש"ט הק' זיע"א שאפי' המלאך הגדול היה מוכן לתת את כל חיותו עבור שיזכה ולו פעם אחת לקיים מצוה ציצית או איזה מצוה אחת אחרת ואילו לנו נתן השי"ת כ"כ הרבה מצוות שיכולים לקיימם כ"כ הרבה פעמים אפי' אותן מצוות עצמם שוב ושוב, א"כ כמה יש לנו לשמוח בהם ולשמוח בהשי"ת שנתן לנו אותם ולהיות תמיד בשמחה כל ימינו מרוב כל תומ"צ שחנן אותנו, ולהבדיל אם מלך בשר ודם נתן לעבדו את טבעתו מעל ידו טבעת המלך שאפשר להשיג באמצעותה כל חמודות הממלכה הרי זה וודאי שאם יזלזל העבד במתנה הזו ויאחזנה בזול ופחות את זו המתנה היקרה שכוללת המתנות הגדולות והטובות ודאי אם יזלזל יחשב כמורד במלכות, א"כ הרי מדה טובה מרובה שבחנמשל שנתן לנו השי"ת כאלו מתנות טובות ויקרות עד מאוד שהם התומ"צ שצריכים אנו להיות מלאים שמחה עליהם כדי שלא נחשב ח"ו כמורד במלכות המזלזל ח"ו במתנת המלך הגדול ית"ש שאין עוד מלבדו והוא מלך גדול המשך בעמ' ב'

הנה עתה בימים אלו של ג' השבועות ותשעת הימים שהיו לישראל קדושים ימי צער וחורבן ובהם עלו ובאו צרות רבות ורעות על ראשי עם הקודש, ואמנם דווקא משום שהיו הם ימים קשים כ"כ לכן דווקא בהם ממציא כביכול השי"ת א"ע לכל ישראל ולכל יהודי באשר הוא כי עמו אנכי בצרה ובכל צרתם לו צר וכשישראל בצער שכניה מה אומרת קלני מראשי קלני מזרועי, לכן אז דייקא מלאך פניו הושיעם אף זרועי תאמננו וקוב"ה ושכינתיה כביכול מטה ונונמיכה עצמה כביכול לבני ישראל יותר משאר זמנים ודווקא משום שהם ימים קשים ח"ו שהיו בהם לישראל צרות גדולות כאלו שאפי' אוון לא מסוגלת לשמעם וכ"כ הרבה עברו בהם ישראל קדושים לכן השי"ת מתמלא רחמים ורחמנות עליהם ואז כביכול השכינה משתתפת עמהם בצערם ברחמנות גדולה להסתכל בצערם לחפש לנחמם והשי"ת כביכול מוריד א"ע להמון העם עד שעידו יכול כאו"א לפעול כט"ס ברו"ג...

וכידוע שכ"ק מרן הויידע רבי אדמו"ר הרמ"מ זיע"א היה דבוק כל ימיו בעיה"ק ירושלים תובב"א ואף אמר על עצמו איך בין א ירושלימער יוד, ולכן הגם שהיו סיבות שבגינם הוצרך לעבור לת"א עכ"ז לא עשה זה עד שהתייעץ עם הרה"ק רבי שלומקה זוילעוהר זי"ע שפקד עליו לעשות כן לטובת משפחתו וקהל החסידים שציפו לו שם, אבל תמיד היה דבוק במחשבתו בעיה"ק ירושת"ו ולא הסיח דעתו ממנה גם בהיותו חוצה לה, וכמו שהיה דבוק ברבוה"ק ובאבוה"ק גם היה דבוק בירושלים עיה"ק, ועכ"ז כשבאו ג' השבועות ואכן לא עצר א"ע להישאר חוצה לה ולא הספיק לו דביקות המחשבה אלא היה תמיד בא לשהות בקרבה באלו הימים, כי כל ימיו היה מבקש מהשי"ת ישועת ישראל ובנין ביהמ"ק ועכשיו בא להיות קרוב להיכלו לראות חרבנה מקרוב ולהשתתף עמה מקירוב מקום וקרבת הלב, לראות החורבן בעיניו ולהזייל מהם דמעותיו כמי שמתו מוטל לפניו להחיותו בתפילותיו ותחנוניו להחיש פדות וגאולה לעיר ה' ועם ה'.

ובכלל יום תשעה באב ה' אצלו גיפערלעך ולהבדיל בין החיים לחיים וזכרני ימים מקדם איך היה אז נראה אצלו שאמנם היו לו עניינים שמחמתם אמר הקינות מאוחר אחר שכבר סיימם הציבור כי הם אומרים בזמן הרגיל אבל הוא זיע"א היו לו עניינים הק' שלו ולכן אמר הקינות אחר"ז בנפרד בפ"ע ועכ"ז היה נורא המחזה וזכרני אפי' שנה אחת שמרן זיע"א לא היה כ"כ בקו הבריאות עכ"ז כשאמר הקינות היה זה בבכיות נוראות, זכותו יגן עלינו, וכן תמיד היה אומרם בכאלו בכיות שממש לא ראיתי מעודי אדם שייבכה כ"כ אפי' ביומנים אחרים ואף לא באלו הקינות, והיה בוכה כ"כ באמירתו הקינות' עד שבאמצע היה נעצר כי מרוב בכיו לא היה יכול להמשיך...

אמנם במוצאי ת"ב כבר היה ענין שונה והיה הולך לקדש הלבנה ביכולת המערבי וכמו שנוהגים היום רבים וטובים, אבל בשעתו היה זה ענין דבר חידוש עד שאפשר לומר שהוא זיע"א הוא זה שחידש הענין והנהיגו בישראל עד שכחיים הזה מלא הכותל המערבי במוצאי ת"ב מפה לפה ומכל הצרות החסידיות מי שרק יכול בא לשם, ואז כבר היה אצלו ענין ואמירה אחרת וחילק לעקעך מיט ברונפנען שם כמותל המערבי כדי להיות מן המנחמים

לרגל יומא דהילולא של החוזה הקדוש מלובלין בתשעה באב, מרבנו על בעל ההילולא.

### אמרי קודש

#### דא"ח מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר רבינו הקה"ט זיע"א

שב"ק מרן אאמו"ר זצוק"ל (הרמ"מ) הוה מרגלא בפיו מ"ש הרה"ק בעל בית אהרן מקארלין זי"ע, חפצין אסורים - וואס דיר ווילט זיך טאר מען נישט, עכ"ד.

ויש לפרש המשך הזמר, וגם לחשוב חשבונות, עפי" מעשה שהיה אצל הרה"ק הרבי מלובלין זי"ע היה זה בדרכו של החוזה אל הנועם אלימלך (ראה בזכרון טוב, עובדות הצדיקים את כ.)...

פעם בהיותו ביער ונכנס לבית א', ועמד בפני נסיון נורא וקשה, החוזה הק' לא יכל כמעט לעמוד בניסיון והיצה"ר התיר לו הדבר בק"ן טעמי טהרה, ולא ידע להשית עצה בנפש,

מרן אדמו"ר זיע"א סיפר כי הרה"ק האמרי אמת היה לו חתן עובד ה' מאוד ובעל מוח גדול, ויום אחד נכנס האמרי אמת וחתנו שהיה מאוד פארמוח"ט לא שם לב כי האמרי אמת נכנס, אמר לו האמרי אמת, איציה מאי, בשעה שאמר החוזה הק' "להפנות אליך כל רשעי ארץ" אמר בשקט יעקב יצחק בן מאטיל ורימו על עצמו.

מרן אדמו"ר זיע"א אמר דוהו הפי"מ"ש (ומידות שבת) חפצין אסורים וגם לחשוב חשבונות -

עד שלבסוף אמר בלבו: כי הנה כבר קיבלתי על עצמי לא לעשות דבר אשר לא יהיה לרצון ונח"ר לפני השי"ת, וככלות הכל איזה נחת רוח יצא מדבר זה עבור השי"ת, ועל ידי מחשבה זו ניצל מהנסיון, ואז כרגע ונעלמה כל הבית וכו' וראה כי הכל הי' רק אחיות עינים למען נסותו.

וז"ש חפצין אסורים - אם האדם מחליט בלבו לבטל רצונו - וואס דיר ווילט זיך טאר מען נישט - ולעשות רק חפצו ורצונו של הקב"ה, או יחליט גם כי עוד זאת אסור לו,

וגם לחשוב חשבונות - גם זה אסור, מען טאר נישט און דאס איז דאס, בלי חשבונות, בלי ק"ן טעמי טהרה, כי אם לקבל ולהחליט כי אין זה לרצון ולנח"ר לפני הבורא יתב"ש.

השי"ת ירחם עלינו וישמח בכל השבועי לב ויוציא כל אסירי בני" לחירות עולם ויקבץ נדחינו כולם לאר"י ובנין ביהמ"ק הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל, וישמור את כל בני" בשמירה גדולה ומעולה ועליונה להשמר מכ"מ שצריכים לישועת ה' ויתן אלע רפואות שלימות וישועות שלימות בריהגוה"ג ברו"ג לכל כלל ישראל ובנין בית מקדשינו ותפארתנו אויף אויסע אויפן אויף אייביג.

**מעלת "שבת חזון**  
**נפתחת** לנו הזדמנות פז יקרה ונדירה בשבת הזו, "שבת חזון". הרי בכל ימות השנה אנו מתפללים ומבקשים, מצפים לישועה ומתחננים לרחמי שמים. לא תמיד התפילות מצליחות להגיע לכסא הכבוד, לא תמיד תפילתנו מגיעה ליעדה. מתי התפילות האלה עולות ומתקבלות בשמים? מתי התפילות האלו מגיעות לקדוש ברוך הוא?

#### שבת חזון - עולות כל התפילות מגלה

הרה"ק רבי אורי מסטרעליץ זי"ע, והדברים מובאים בספר 'תכלת מרדכי', כי התפילות הללו עולות ומתקבלות ב'שבת חזון'. מכל ימות השנה והמועדים שבה, דווקא "שבת חזון" היא זו המעלה את התפילות כולן. כי דווקא מתוך החיבור הנפלא של בן ואבא השרויים במיצר משותף, דווקא כשהתפילה גואה מתוך קשר אימץ ומרגש של בנים ואביהם, דווקא כשהתפילות בוקעות מתוך צער וכאב יחדיו - דווקא אז עולות כל התפילות כולן, ומתקבלות ברצון.  
**הבה** ננצל את הימים הנפלאים הללו, להידוק הקשר עם אבינו שבשמים, להתבוננות באבנו ובצערנו ובגעגועים ההדדיים בינינו, כדי לקרב את לבבנו אליו. הבה נחפש מעשה טוב, תוספת בלימוד או בתפילה, ויתור לזולת וריבוי אהבת חיים - כדי להניף את הקשר עם אבינו שבשמים מתוך הצער, כדי לחוש בימים אלו את החיבור החזק ביותר עמו. הבה ננצל את השבת המיוחדת הזו להתחזקות מיוחדת בתפילה, כדי שנוכה שהיא תעלה בכנפיה את תפילותינו של כל ימות השנה.

### שיחת קודש המשך מעמ"א

שמחים לכן הגדיל ה' לעשות עמנו ולכן גדול כ"כ שכרינו מאת ה' ושכר כל ישראל עד אין סוף ב"ה.  
ולכן עזה"ד יכולים להוסיף בצחות דייש כל מיני מצבים, פעמים היינו כחולמים פעמים היינו שמחים כך הוא הדרך לעולם אנו בשמחה וזלשונינו רינה: כי מספיק השלושת השבועות וניין טעג וא"צ יותר, וגם בפנימיות צריכים להיות בשמחה ורק כלפי חוץ אין מראים אז אותה, כי דווקא משום שהם ימי צער והשי"ת כביכול מצטער עמנו בחי' עמו אנכי בצרה, לכן יש לנו לשמוח ולשמח כביכול את השי"ת כי כשהיה בשמחה לנו יותר לשמוח, ואכן יעזור השי"ת וירחם שיהיה זה שמחה שלימה הן בחיצוני הן בפנימי ויהפכו ימים אלו לבית יהודה וישראל לימים טובים ימי שמחה ומועד רחג ויו"ט יבוא משיח צדקינו לגאלינו ופתאום יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים מתוך שמחה בב"א.

**וכידוע ממרן אדמו"ר הרמ"מ זיע"א** שלא היה אוהו מנהדרך לומר זמנים מתי יבוא משיח ה' אלא היה מחכה לו כפשוטו בכל רגע שעכשיו הוא הזמן שצריך לבוא, ומסופר שהיה אחד שכל פעם אמר למרן הרמ"מ על כל מיני זמנים שעכשיו ראוי שיבוא בהם משיח צדקינו, והגם שמרן זיע"א לא אחו מדרך זו עכ"ז סבל אותו כדי לא לפגוע ולצער יהודי ח"ו, אבל פ"א אירע שהוא הטריד יותר מדאי אז נענה מרן זיע"א לעומתו נו א"כ תקנה כובע חדש לקראת משיח צדקינו. אבל באופן כללי לא אחו מרן מוהרמ"מ מזה לומר זמנים לגאולה אלא היה תמיד בוכה ומבכה על גלות השכינה ומצפה בכל רגע שמעכשיו יבוא משיח צדקינו.

לכן יעזור השי"ת דעכשיו היא זה בחוש ובפועל שיבוא משיח צדקינו בישועת ה' כהרף עין ויהפך חודש זה מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב.

על כל אלוקים ונתן לנו טבעת טבעת המלך עם האפשרות כביכול להמליכו בכל העולמות ע"י קבלת עומ"ש ועול תומ"צ וקיומם שלנו ולהמליכו כביכול בכרתו כתר מלוכה ע"י כת"ר מצוות שחננו מה שלא נתן לשום מלאך ושרף ושהם המלאכים ושרפים לא יכולים לעשות כלל א"כ כמה עלינו להיות בשמחה תמיד, ולפיכך ס"ל שלא כהח"ס"ת כי בשמחה צריכים להיות תמיד, ומ"מ עכ"פ יש שיטות לכאן ולכאן אבל עצם השמחה כו"ע מודים ומשבחים.

**ואי ממרן ה"ק הרבי רבינו אלעזר מגדל מלעילוב זיע"א** לפרש אלו הפסוקים מקראי קודש כמין חומר שאז יאמרו הוא בזמן הגאולה הקרובה בב"א שאז יהיו היהודים בתכלית השמחה ומלאים שמחה בביאת משיח בן דוד ובנין ביהמ"ק ושעשועי ותענוגי עוה"ב שכולו טוב ולהיות מוכתר בכתרים הגדולים שרק שייך מיט די גרעסטע מוראדיגע שמחה, ולכן אז יאמרו בגויים: הם אוה"ע מהו זה שכך הגדיל ה' לעשות עם אלה להגדיל ולשמח כ"כ את אלו היהודים שעד עכשיו היו בשפל המצב די צוקלאפטע חברה נעשו פתאום כ"כ גדולים עד שא"א אפי' להסתכל מגודל ההארה שלהם ומה קרה לפתע שהגדילים ונישאים השי"ת כ"כ ואז יאמרו בגויים למה הגדיל ה' לעשות כ"כ עם אלה, ואז תהיה התשובה מעמנו בני" הטעם ש'הגדיל ה' לעשות עמנו משום ש'היינו שמחים תמיד ואפי' בשעת הגלות שהיינו עם שפל ונדכא גם אז היינו שמחים בהשי"ת ומצותיו בשמחה רבה ועצומה בשמחה וטוב לבב מרוב כל ועם כל הצרות והגלות היינו

### המשך מעמ"א ג'

שנה. פעם אחת בא אליו המלמד וביקש אותו שילך איתו לטייל על פני השרה, לשאוף אוויר צה. ובבואם מחוץ לעיר פנה המלמד אל האורח ויאמר לו... כי יש לו בשבילו עצה טובה אך להשיג את מטת חפצו שיהיה לו על צרכי נישואיו. רק שיהיה לבן חיל ויעשה כל מה שירדהו. ויספר לו. כי אחרי שעברו עליו חמש שנים שבא ללמוד עם הבנים של הבעה"ב, וכולם הקוירו וייכדו אותו מאוד. והספיקו לו פרנסתו אבל הוא חטא על נפשו וסילם לו רעה תחת טובה, פעם אחת ראה שהבעה"ב סופר ומנה סכום כסף רב בשטר המלך, ושם את הכסף בחבילות והניח אותם בארגז. וכשפנה הבעה"ב והלך לו. תקף עליו יצרו למעול מעל באיש חסדו ומטיבו. ולקח את כל הכסף שעלה לסכום של עשרים אלף כסף. ויהי אך הספיק להטמין את הגניבה. התחרט מאוד על המעשה הרע שעשה. לסקר באמונתו ולחמוד ממון אחרים. וכאשר רצה לילך ולהחזיר את הכסף על מקומו. שמע את קול צעקת בעה"ב שצועק מר אל כספו שנגנב ממנו וקול צעקת המשרת, גבר עומל. שהוכה מכות אכזריות מאת בעה"ב ושטריו הממשלה. ובכל לבו רצה להודות: שהוא גנב את הכסף.  
אך כשהבין גודל חילול השם שיהיה מזה. שאיש כמוהו עשה נבלה כזאת. הלך מחוץ לעיר. והתגלגל על הקוצים והברקנים. לענות את נפשו. על העינויים שגם לאיש יהודי בתנם על לא חטא בכפה. ומאז לבו יכאב לו מאוד. ובכל יום הוא בוכה לפני ד'. ומתחרט בכל לבו על אשר חטא לאלוקים ולאיש מטיבו, וכמה פעמים רצה להשיב את הכסף שמונה אלול עוד כשלימות. אך ירא מאוד שלא יהיה מזה חילול השם גדול. וגם להשיב את הכסף בסתר אינו יכול, כי ירא שלא ישלוט בו יד אחרים, קודם שיהיה נודע לבעה"ב שכספו נמצא.  
ואני מאמין באמונה שלימה שרבה הק' יודע את כל זה ברוח קדשו, ומרגיש את צערי הגדול שנגע עד כלות הנפש, ולכן שלח אותך לכאן. ולכן שמע בקולי אחי, רחם עלי ותהיה לי לעזר בהשבת הכסף לבעה"ב. ועכשיו קבל ממני את הכסף ותחזירו לבעה"ב. ובטח לא יקפח שכרך, ויהיה לך מה לעצמי הצעות בתך, והגני בטהב כי תמצא איזה דרך ואופן להחזיר את הכסף, שלא יבא לידי חילול השם ח"ו. והבעה"ב לא יחסוד אותך בגניבת הכסף. ובדבריו הוציא מחיקו את הכסף שהיה מונח בעשרים חבילות. וימסרם ליד האורח שקיבל עליו לעשות הכל בתחמה. שלא יודע ממי קבל את הכסף. ונפרדו זה מזה.  
ויהי כבוא האורח לחדרו. ישב עצמו ללמוד גמרא ולמד בשמחה גדולה. והבעה"ב נכנס אליו כמנהגו. ודיבר עם האורח. וביקש אותו שישפר לו עוד הפעם מענין הגניבה. והבעה"ב מילא את בקשתו. ובכלותו לספר, אמר לו האורח, דע ידידי שיש ביכולתי לעשות שיחזירו לך את כספך. אך באופן שתתן לי תקיעת כף שלא תכריח אותי לגלות לך. אצל מי נמצא הכסף הנגנב. ואני אראה לעשות שיחזירו לך את הכסף בשלימות. ואותי לא תחסוד שאני גנבתי את הכסף. כי מעולם לא דרכו כפות רגליי על אדמת העיר הזאת.

**כשמעו** הבעה"ב את דבריו נתן לו תיכף הבטחתו. והאורח הוציא את הכסף מחיקו והניח על השלחן. הבעה"ב הכיר תיכף את החבילות שהיו עם החותם שלו. וראה שכל הכסף הוא בשלימות. וישמח מאוד ויפול על צוואר האורח ויסקרו ויחבקוהו. והודה לו מאוד על חסדו הגדול שעשה עמו. ולקח חבילה אחת עם אלף כסף ונתן לאורח שבר שירחמו. ויאמר הנני מאמין שזה היה הכל בבחו כי החוזה הק' מלובלין. ויברכוהו ויסע לדרכו בשמחה רבה.  
**פשוטו** הרה"ק ר' אברהם מרדכי מפניטשוב זי"ע ללובלין, וסיפר לרבי מלובלין זי"ע את קורותיו בקרטיניק, אמר לו הרבי: **כוח התשובה של אותו מלמד לא נתן לי לישון בלילות**. זי"ע ועכ"א.

**כוח תשובת מלמד התינוקות**  
**שלא נתן לחוזה הק' מנוחה -**  
**סיפור דרגל ההילולא**

סיפר הר"ק ר' מאיר מדריקוב ז"ע. איש אחד היה (היה הר"ק רבי אברהם מרדכי פניניסטוב). בעל קדושת הר"ק מלובלין. והיה מן המופלגים וירא שמים גדול.

פעם אחת התנצל לפני רבו. כי יש לו בת שהגיעה כבר לפרקה. ומאומה אין בידו לערבי בתו, ולכן קטה למעוא איזה שידוך. ויאמר לו הרבי מלובלין ז"ע. שמע לעצתי וסע לעיר קרשניק. ושמע לך יומין לך שיתית כסף שיהיה די הכל צרכי בתך, ותוכל לעשות שידוך הגון עם בתך. האיש החלי צדקה האמין בתמימות גדולה בדברי רבו הק'. וישא את רגליו וילך לעיר קרשניק. וכנס לאכסניא. ושכר לו חדר מיוחד וישב שם על התורה ועל העבודה, וכשרא בעל האכסניא כי האיש הזה יושב כבר בביתו שני שבועות ואינו עוסק בשום מסחר ועסק. רק יושב ועוסק בתורת ד' כל היום. ומתפלל בהתלהבות, היה זה לפלא גדול בעיניו. וכנס אל חדרו של האורח וכנס עמו בשיחה מעניינית ועולם. אח"כ שאל אותו הנה אני רואה וכנסו יושב בביתו זה שני שבועות ואינו עוסק בשום מסחר. ולכן אבקש את כבודו, שיאמר לי מהות וסיבת ביאתכם הנה.

ויספר לו האיש בתמימות גדולה כי בא הנה בפקודת רבו הק' מלובלין שהבטיחו שפה ישיג את מחסרו לצרכי הוצאות בתו הגדולה. ובעצמו איננו יודע עוד באיזה אופן תבוא ישיעונו. ויתמה הבעה"ב מאוד. אח"כ שאל החסיד את בעה"ב על מצבו. ויאמר לו הבעה"ב. כי יש לו ב"ה פרנסה מעסק האכסניא. וברויה גדול. אמנם מלפנים היו הימים טובים מהוים. כי היה סוחר גדול ועשיר. אך פתאום איבר את כל הוננו.

וכה סיפר לו. פעם אחת באתי מדאנציג שמכרתי שם את סודתי ברווח גדול. וכשבאתי לביתי שמח מאוד. ספרתי את הכסף. ועשיתי ממנו חבילות חבילות. בכל חבילה אלף כסף. והיו ביחד עשרים חבילות. רשמתי על כל חבילה את מספר הכסף הנמצא בה. ושמתי ג"כ את חותמי עליה. נתתי את הכסף בארגז. והלכתי אל השוק בשביל איזה ענין. וכשבאתי בחזרה ראיתי שהארגז נפתח והכסף איננו. וידעתי שלא היה שום איש בביתי. ונפל החסד על המשרת שלי. וכל מה שרציתי להשפיע עליו במכות ויסורים שיחזיר לי הכסף. הוא באחת שאיננו יודע כלום מהכסף. ולא רצה להודות. וכן נשאיתי עד היום בלא כסף מנומן. רק השי"ת משפיע לי כל צרכי מן האכסניא. ואני מודה לך על חסדו.

אצל הבעה"ב הזה היה מלמד הגון. שהחזיק אותו שילמד עם בניו. וגם אח"כ כשנתגדלו בניו ולא למדו עוד, החזיק את המלמד אצלו. וסיפק לו כל צרכי ביתו. ונתן לו דירה נאה בחצר, כי המלמד היה איש יקר רוח תיח' גדול ואהוב לכל, וכאשר המלמד ראה את האורח. שיושב בחדרו ועוסק בתורה תמיד. נכנס אליו ודברו ביניהם, והתקשרו זה אל זה באהבה חיבה.

האורח סיפר לו שגממת ביאתו הנה בפקודת רבו הק', והמלמד סיפר לאורח את כל הטוב שגמל עמו הבעה"ב במשך עשרים המשך בעמ' ב'

**עובדות ואמרות מופלאות**  
**דרגל יומא ההילולא דהחזה הק' מלובלין**  
מאת מרן רבתינו הק' מלעלוב זיע"א ובמשנתם 205 שנה לפטירתו

**לקט עובדות מופלאות על מרן רבינו דוד מלעלוב שהיה תלמיד חבר, עם רבו החזה הק' וכן עובדות מרבו"ק על החזה הק'**

פעם אחת הובאו הרבה שבויים לעיר לובלין, כשראה זאת מרן מוהר"ד מלעלוב נכמרו רחמיו עליהם והתחיל לבכות, והתייפה בכבי מר לפני רבו החזה מלובלין, אמר לו החזה בזה"ל: "אקס" אם אתם בוכים אזי אינכם יכולים להושיע אותם, הא למה הדבר דומה: אם אחד רוצה למושות איש הטובע במים, אזי מוכרח הוא קודם להרחיק את הטובע ממנו שלא יגע בו, כי מבלעדי זאת גם המציל יוכל ליטבע מפאת שהנטבע יאחו בו בחזקה ולא ירחק ממנו, כן הוא בנדין דידן, אין יכולים להושיע לאדם רק אם את הצער נוגע לו והוא לו כמו זה, אבל אם אתם בוכים הרי זה מראה בעליל שהצער מגיע לכם עצמכם גם כן, ואם כן במה תוכלו להושיעם, ובכן אין עצה אחרת בלתי אם להיות בשמחה עכ"ל. והנה מה שאמר החזה מלובלין תיבת "אקס" ביארו הצדיקים שהכוונה היתה על שם הקדוש קס"א.

**תלמידו של מרן מוהר"ד ה"ה הר"ק מוורקא** סיפר: כי פ"א היה עם רבו מרן מוהר"ד בראש השנה אצל החזה הק', והנה לפני תקיעת שופר נעלם פתאום מביט מדרש, ובכן יצא הוא לבקשו בכדי להודיע כי החזה הק' מחכה עליו בכדי לתקוע בשופר, מצא את מרן מוהר"ד מוסתוב בדחובות ובידו ליקוט שעורים ומאכיל ממנה את הסוסים של אלה העגלונים שעזבם בכדי ללכת לביהמ"ד להחבל ולשמוע קול שופר, כשחזר מוהר"ד לבית המדרש אמר לו החזה הק' שחכה עליו בתקיעת שופר ובל"ק: "כי ר' דוד הנאני בתקיעת שופר שלי".

**לאחר** שהיהודי הק' מפרשיסחא ז"ע היה חולה מאוד והתרפא בזכות ברכת החזה, החלו המונים לנהור אחריו כמו לכה מונטי, והמשוך עדה גדולה בעוד שרבו החזה היה בחיים, ונתרבו מקנאים וכו' ונצמח מזה "מחלוקת סתומה" בין הרב החזה ותלמידו החביב לו ביותר... **ומרן מוהר"ד** היה איש הביניים להשתיק כל המחלוקת ריב למיניהם ולשמוח את היהודי הק' שלא יאונה לו כל רע מהחזה הק', והיה פעם ביום א' דשבועות אמר החזה הק' כי הוא מתכוון לעשות ענין גדול, והרבי ר' דויד'ל הבין הרמז מזה וחשש מאוד פן יפגע ח"ו היהודי הק' מהקפדת החזה, וכל יום הראשון היה סר ועצב ומלא עגמת נפש, גם ביום ב' דשבועות שמע עוד פעם שאמר החזה שבעת קריאת התורה יעשה מה שיעשה נגד היהודי, אז נחה מעט רוח מרן מוהר"ד בחשבו: אם עד עתה לא קרה משהו, שוב לא יקרה גם להבא, אחר ההבדלה קיבל ברכת שולחנו מהחזה ונסע ישר לפשיסחא לראות מה קרה אצל היהודי הק', כשאר נכנס אל חדר היהודי הק' פגשהו היהודי בפנים שוחקות ונתן לו "שלוש עליכם" בשביעות רצון רב, ואמר בשני ימי החג היפש אחרי רבינו החזה הק', אבל הן אין אני "יתום קטן" ועליתי למקום גבוה כל כך עד שלא היה יכול למעוץ בו.

**עוד** מסופר בזמן שהיה המחלוקת בין החזה ליהודי, רצה החזה הק' ליקח המדריגות מהיהודי הק', היה זה בזמן עריכת שולחנו השתהו, ומרן מוהר"ד ישב בשולחן וכשהרגיש שהחזה מנסה ליקח המדריגות מהיהודי בקדושות, שבר כוס מזוכית שעל השולחן, מיד שאל החזה מי שבר הכוס, ענה מרן מוהר"ד אני דוד בן ישי, ומיד הוסיף הרישית: לאבי הרי קראו שלמה, וכך נמנע מפיאדיו של החזה על היהודי הק'.

**מסופר** על הר"ק מרן רבי דוד מלעלוב זיע"א שאלו הר"ק מלובלין ז"ע היו יודעים אתם מתי נכנס השבת, וענהו הר"ק, הן, כאשר שב"ק נכנס מתחילים גידי היד שלי לדפוק ודא לדא נקשן, והראה לו את ידו וכו'.

**פ"א** ראה הר"ק החזה את מרן מוהר"ד בחלום ותוארו נראה כשהוא בוער כאש ומאיר בהירות גדול, אמר אז הרבי מלובלין ז"ע: "לא ידעתי מקודם שהוא גדול כ"כ, שאם הייתי יודע, לא היה לי הקפדה עליו בשום דבר".

**לאחר** פטירת מרן מוהר"ד לקחה אשתו הרבנית את הגביע שהיה מוקדש עליו בשבתות וימים טובים לבית החזה ומסרתם לחוזה הק' לו במתנה, ובשבת כשקידיש החזה הק' על הגביע נזעק ואמר: "מרן רבי דוד מלעלוב היה גדול מאוד, אבל שזה שהוא הצליח להסתייך מנינו דרגותיו זה לא האמנתי שיעצלי".

**אמר** החזה הק': אצלינו מלובלין יש מניני דיעות טישן, ואצל מרן מוהר"ד יהיו לאנגע טישן, הכוונה שהשולח של מרן מוהר"ד תימשך עד ביאת גואל צדק בב"א.

**אמר מרן הרמ"מ זיע"א**: לכן קראו את ספרו של החזה הק' ספרן של בינונים כי היה שייך לכל הדורות, ואילו את ספרו של הנונים אלימלך קראו ספרן של צדיקים. כמו כן ספרו הק' של הרבי מלובלין היה תדיר מונח על שולחן מרן הרמ"מ, כמו"כ **מרן אדמו"ר זיע"א** היה קורא בעריכת שוה"ט מתוך הספר הק' והיה חוזר עליו ומוסיף אח"כ הפירוש מדלית.

**ליל ש"ק דברים שכנסנו מרן רבינו הרמ"מ זיע"א אמר זול"ק**: "דער רבי פון לובלין האט געוואלט ברענגען משיח כידוע אזוי ביי יעקב אבינו שנישק גלות את הקץ ונשתלקה הימנו שכניה, אזוי אזי געוונט ביים רבין פון לובלין ס'אזי נאך געוונט פאר די צייט, אבער היינט איז שוין די צייט. מען פארציילט פון רבין פון לובלין אז די ניין טעג פלעגט הער אלע טאג מאכן א סיום און עסן פלייש - האט ער געזאגט אז ווען נישט דאס, וואלט ער נישט אויסגהאלטן די אידישע צרות. דרבי פון לובלין האט געמאכט א הכנה צו משיחין היינט דארף ער שוין קומען".

**עוד אמר מרן הרמ"מ זיע"א**: "בשם הרבי מלובלין זיע"א יעקב לימוד התורה זה גמרא, כי תורה שבכתב בלי תורה שבע"פ אין לזה פירוש".

**ידוע** ומפורסם הבע"ת הר"ק ר' חיים דוד דאקטער שמרן מוהר"ד מלעלוב לקחו להחזה מלובלין עד שנעשה צדיק גמור.

**היילולא דצדיקים**

- ז' אב** - רבי יהושע ב"ר אברהם יוסף גרינוואלד מחוסט ב' חסדי יהושע (תשכ"ט)  
רבי מנחם ב"ר זרח ב' צידה לדרך י"א בו' אב (קל"ד)  
רבי מרדכי חסיד מחכמי הקלוי ברודי (תצ"ז)  
רבי צבי הירש ב"ר נתן הכהן אב"ד קאמארנא (תקט"ז)  
רבי נתן מפרנקפורט דמיין ב"ר שלמה - בנין שלמה (תק"ט)  
רבי משה גרינוואלד ב"ר געמיר מחוסט ב' ערונת הבושם (תע"ד)  
רבי שמחה כ"ץ ראפרט אב"ד דובנא, הוראדנא ולובלין ב"ר חמן ליפשי"ס אב"ד קרעמיניץ ועוד (תע"ח)  
רבי ישכר דוב ב"ר לייבוש מזולאטשוב (תקנ"ה)  
רבי פינחס ראבינאוויטש מסאקאליבא הי"ד ב' גדלי' אהרן (תרי"ט)  
רבי יעקב טוביב מיאבלונא ב"ר משה יוסף מנעז קאמיניץ ותל' המגיד מטריסק (תר"ם)  
רבי שמחה בונם ב"ר שזאל עהרנפלד אב"ד מטריסקוודן (תרפ"ז)  
רבי אלעזר זוננפלד מאושפוט הי"ד ב' ר' יהושע מקאמיניק חתן הד"ה מיאנא (תש"ג ו"א תש"ט)  
רבי חיים יוסף ב"ר בן ציון הלוי דינקלס ב' יוסף אמונות יוסף דעת (תשל"ז)  
רבי שלום נח ברוזובסקי מסלונים ב"ר משה אברהם ב' נתיבות שלום (תש"ט)  
**ז' אב** - רבי שמחה זיסל זיו ב"ר ישראל בודא הסבא מקלם (תרנ"ח)  
רבי מרדכי גרינבורג אב"ד בריסק רבו של אבן העזר (תמ"ח)  
רבי זלמן אב"ד זולאטשוב (תקצ"א)  
רבי שמואל שמעלקא רובין מסערט ב' יצחק נבראד (תרס"א)  
רבי חנוך הענין דוב מקיידינוב ב'ר משולם זלמן יוסף מטריסקוודן (תשל"ח)  
רבי מייכאל גליקלין מנאנאש ב'ר יעקב תל' ר"ש מיניקלשבורג הי"א

- מקאליב ורנ"צ מרופשיץ (תר"ט)  
רבי שמואל שמעלקא טויבש אב"ד יאס ב"ר אהרן משה חותן ר"מ מנדבורנא (תרכ"ח וזכ"ב צד)  
**משרשים עמ' כח הביא שנת תרכ"ח**  
- החזה מלובלין רבי יעקב יצחק הלוי ב"ר אברהם אליעזר אב"ד יזעופע הלוי הורוביץ (תקע"ה)  
רבי יצחק זעקיל פשיץ אב"ד באניאדא - ברפת יצחק (תקפ"ח)  
רבי משה דוד לידא מוויסליץ תל' ר"א מליעזנסק, החזה והיהודי הק' זר"מ מנעשכין (תקפ"ח)  
רבי יוחנן טרויש הגדול אב"ד פארוי ואיטליא ב"ר מרתתיו (קפ"ט)  
רבי גבריאל הורוביץ ממאגלימצא ווארשא ב"ר דוד - תל' החזה, האהב ישראל, המגיד מקאמיניץ (תרי"ח)  
- יששכר בן יעקב אבינו (ב"א שני"ט). דן יצחק אברנבאל - אברנבאל עה"ת.  
רבי דוד פורקעס מגיד מישרים ממעיזבו ותל' מרן הבעש"ט הק' זיע"א (תקל"ב בקי' חבל)  
**הבעש"ט הביא שנתלק בתקל"א**  
רבי אריה יעקב מסמילא ב"ר משה - תל' הקדישת לוי ור"ש משפוטוקא - שו"ת ר"י מסמילא (תקפ"ז)  
רבי אברהם צבי מרגליות אב"ד גלוסק ב' מרדכי זאב מקאליבעל - קרן אורה (תרע"ג)  
רבי שלום מהרן יאלעס מוסטרא-סאמבור ב"ר אורי - שפתי, דברי שלום (תרפ"ה)  
רבי יוסף חיים פרענקל הי"ד ראב"ד שניישוב ב"ר אברהם מוויילפאלא (תש"ב)  
רבי יעקב טווערסקי מהארנסטייפל אב"ד מילוואקי ב"ר בן ציון יהודה לייב (תשל"ג)  
רבי הלל מפאריש ב' פלא הרימון ב"ר מאיר הלוי מבראחין תל' הבת עין ועוד (תרכ"ד) רבי יצחק בלאזר ב"ר שלמה מפטרבורג (תרס"ח)  
רבי דוד אהרן מזאריק הי"ד ב'ר יעקב לייב מטריסק (תש"א)  
רבי צבי אריה אברהם לנדא מאליק ב'ר שמעון שלמה (תשכ"ז)  
רבי אהרן פרלוב הי"ד ב'ר ישראל מסטילין חתן רבי נתן דוד מפודצובה (תש"ב)  
- רבי ארי לייב קצנלבויגן אב"ד בריסק (תקצ"ז)  
רבי משה בער מסטאלין ב"ר אהרן שותק מוועליזוב חתן ר"ש מקרלין (תר"ז)  
רבי אפרים זלמן מרגליות ממאציוב ב"ר מנחם מאניש חתן המגיד מטריסק (תרמ"ט)  
רבי שיע' וולספריד מואליא - קאליש ב"ר אברהם משה מאדאפשא (תרי"ט)  
רבי חיים יהודה שלעוונער מו"ץ בדברעסט ב"ר יצחק דוב - ליקוטי יהודה ועוד (תש"ג)  
רבי שלמה אייווקאזו אב"ד ראמאן ב"ר יצחק חתן רבי מאיר מקרעטשניץ (תשי"א)

## מעשה ומשל

התוכנית שהשתבשה והמוסר הנוקב על חורבן בית המקדש

**במוצאי שבת** לא הצליח הגביר להסתייר את תמיהתו הרבה, ניגש אל הרבי ושאלתו בפיו: 'למדנו רבנו, שאל בדרך ארץ, 'הרי הרבי איש קדוש, ככל היוצא מפיו ייעשה, תפילותיו מתקבלות בשמים מיד. מדוע לא יבקש הרבי קצת על פרנסתו, מדוע לא יתפלל מעט לבורא עולם למען כלכלת ביתו? בטוחני שאם הרבי יתפלל למען פרנסתו – כי אז ישועתו מובטחת והרווחה בוא תבוא!'

**הרבי** האזין לשאלה בקשב, מצחו נחשקמטים, הוא שתק קמעא, והשיב:

**'מעשה** שהיה בעיירה לא רחוקה מכאן, בימים שקדמו לחתונת בתו של ר' הערשל, הגביר הידוע. הכל ידעו כי החתונה תתקיים ברוב פאר והדר, צוותות מיוחדים עמלו על הכנת החופה, סעודת העניים ובוודאי סעודת החתונה. נדמה היה כי העיירה כולה התעטפה בהוד חגיגי לרגל המעמד...

**לרגל** יום שמחתו, ביקש ר' הערשל להכריז בעיירה, כי ביום החופה יחלק לכל מבקש מאה זהובים – סכום עתק של ממש. ההתרגשות בעיירה הרקיעה שחקים, עניי העיירה וגם עניים מחוצה לה כבר הכינו את ארנקיהם הקרועים לקראת הסכום הגדול. היו גם מי שלא היו עניים, וגם הם ציפו לקבל כזו מתת יד הגונה – 100 זהובים ביום בהיר!

**בביתו** של ר' הערשל, לצד כל ההכנות, הוכנו שני שקי ענק, ובתוכם צורות צורות של מאה זהובים. שיהיה מוכן לכל דורש ונוקש, שכל אחד יקבל את שלו בסדר מופתי. הן יום חגיגי הוא היום!

**אלא** שלילה קודם, השתבשה התוכנית... ---

**היה** זה ביום ששי בבוקר, על אם הדרך המובילה לעיירה זלאטשוב. כרכרה מהודרת רתומה לשני סוסים אבירים עשתה את דרכה אל העיירה, נושאת בקרבה את ר' חייקל הגביר, שהשמועות על עושרו הרב הרעישו את המחוז כולו. הוא הגיע לעיירה בשעת בוקר מוקדמת, ומיד נקש בדלת ביתו של הרבי, הרה"ק רבי מיכל מזלאטשוב זי"ע, בבקשו מקום להתארח בו בשבת.

**הרבנית** נענתה ברצון, ובכבוד גדול הזמינה את האורח להיכנס הביתה. כדי למנוע אי נעימות, הבהירה על אתר: 'יסלח לי אדוני, אתה מוזמן להתארח אצלנו, אך קשה לי להאמין שתיהנה כאן. אנו חיים בדלות ועוני שאי אפשר לתאר, בקושי רב אנו משיגים כדי חלות ויין ומעט עוף לשבת. הדחוק כאן הוא לא בן בית אלא בעל הבית, ואתה יכול להתארח אצלו, בהסכימך לתנאיו...' – סיכמה הרבנית בשפל קול.

**'אם** זו הבעיה', אמר הגביר האגדי, 'הנה היא נפתרה כאן ועכשיו!' – קבע, והוציא מכיסו מטבע זהב יקרת ערך. 'עוד היום גדול, גשי נא לשוק ורכשי את צורכי השבת בשפע רב, בשר ודגים וכל מטעמים'. הרבנית התרגשה והודתה לו בחום, עשתה כמצוותו ואכן, בכניסת השבת ערכה – לראשונה בחיי הרבי – שולחן ערוך ועמוס במגדנות, יינות ופירות משובחים, להתענג בתענוגים ברבורים ושלו ודגים...

**לאורך** השבת כולה, עמד הגביר והביט באלם מעורב בהלם במתרחש בבית. בעל הבית – איש קדוש ומורם מעם, צדיק יסוד עולם מהיכלם של תלמידי הבעל שם טוב, גבוה ונשגב ועשיר ברוחניות. מצד שני – הגשמיות מחרידה ומזעזעת: קורות הבית מטות ליפול, ובשיחות עם בני המשפחה הבין שפעמים הם רעבים לפת לחם ממש, העוני בולט מכל סדק ופינה בקירות המתקלפים... ---

**לילה** קודם החופה, לפתע החלה הכלה לחוש שלא בטוב ואיבדה את הכרתה. ולמרות כל מאמצי הרופאים הלכה לעולמה. למחרת עם שחר, ביום שנועד לחתונה, כל אותות ההדר שהוכנו לחתונה סולקו, כל החגיגות נעלמה. ואז, לפתע פתאום, חש ר' הערשל משיכה קלה בשרוולו. אחד מאנשי העיירה שנכנס הביתה עם המנחמים, קרב אליו ולחש לו: 'הנה, הגעתי ביום שאמרת שתחלק מאה זהובים. הגעתי, היכן הכסף המובטח?'

---

**הס** הושלך בחלל הסלון, כל הנמצאים בו צפו במחזה בהלם, מאובנים. לא יאומן כי יסופר! ר' הערשל שרוי ביגונו והלה – אין לו בושה ולא טיפת טקט, להיעמד כאן ולבקש כסף שהובטח לרגל השמחה!?

**לאחר** כמה דקות הלם, הבינו כולם עם מי יש להם עסק, ונדו בראשם ברחמים... 'רחמנות עליו', לחשו זה לזה, 'אין בו הבנה, אין בו חמלה... הוא לא מבין, לא מבין...'

**והגביר**, עומד מול הרבי ומבין היטב למה יכוונו מילותיו בסיפור, ואז נאנח הרבי: 'בכל רגע שלא נבנה בית המקדש ונותרנו רחוקים משולחן אבינו, הרי הוא מבכה פי כמה וכמה, בכמה צער הוא שרוי... איך אני מסוגל לחשוב על החסרים שלי כשאני עומד לפני אבי הכאוב? איך אזכור את כאביי האישיים כשאני ניצב מול אבי בשעת צערו?'

**הרבי** נאנח שוב, ועתה – גם הגביר. לראשונה בחייו חש כי הומחשו לו כאב החורבן, זה לא כאב רק שלנו, אנו חולקים כאב עם אבינו שבשמים, עם אהוב ורחום, המתגעגע אלינו ללא הרף. וסיפור זה, שסיפר הרה"ק רבי שלומק'ה מזוועהיל זי"ע, פותח לנו עיניים להבנת משמעות מצבנו בחיים.

**בימים** אלו, הבה נתבונן בצרתו של אבינו שבשמים, בכאבו הרב על ביתו שחרב, על בניו שהוגלו, על סאת הייסורים והדמעות העוברת על בניו אהוביו. הבה נקבל פרופורציות חדשות לחיים, ונעסוק פחות בדברים הקטנים גדול פי כמה.

## אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

### לעילוי נשמות

האשה החשובה מרת **כמישה בת גמרא** ע"ה נפטרה ה' אב. ת. צ. ב. ה

הרבו בתפילה על האשה החשובה מרת **אלטע עטיל בת בלומא גיטל תחי** לרפ"ש ואריכות ימים ושנים טובות אמך

### לזכר עולם יהיה צדיק

הרה"ק רבי **משה** זי"ע מחוסט  
בן הרה"ק רבי **עמרם גרינוואלד** זי"ע ב' ערוגות הבושם שנתעלה לגנו"ס ז' מנחם אב זכותו יגן עלינו ועכ"ל

### לעילוי נשמות

הרה"ח ר' **יואל** בן ר' **פנחס** ז"ל נלב"ע ז' מנחם אב ת. נ. צ. ב. ה. הונצה ע"י בני ידידיו מאברכי המולל הרה"ח ר' **פנחס גולדנברג** שליט"א

### מזל טוב וגדיא יאה

לקדם הוד מעלת ידידנו הממואר, איש האשכולות, אוצר כלי חמדה, עובד את ה' ביראה טהורה, ברוך הוא ומבורך, ה"ה הגה"צ רבי **שמעלקא בידרמן** שליט"א – לאנדאן בן כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זי"ע א"ל לרגל שמחת הולדת הנכדה בת לחתני ידידנו היקר והנעלה הרה"ח ר' **שלום אשלג** שליט"א במו"ט יזכה לרוות נחת מהם ומכל יוצ"ח, מתוך שמחה ואורה, אושר ועושר והרחבת הדעת. ומשמחה זו יושפע עלינו שפע ששון ושמחה תמיד.

### ברכת מזל טוב נאמנה

לידידנו היקר והנעלה מחשובי אנ"ש, מסור ודבוק בכל נימי נפשו ל"בוה"ק ה"ה הרה"ח ר' **משה אב לב** שליט"א ולהתנו ידידנו היקר והנעלה הרה"ח ר' **אברהם דוד לעמט** לשמחת אירוס הנכד – הבן המופלג בתו"ש **שלמה** ה"ו עב"ג. בשעט"מ.

זמני סיום הגומ תשעה באב יום חמישי הבא 8:12 – לרבינו תם: 8:54  
יהי"ד מלאשב"ש שיום זה יהפוך לנו מאבל לשישון ומשמחה ליום טוב אמ"י